

[Paabøl.]

Men nu har vi fået denne redegørelse, det er jeg glad for, og så må vi se, hvordan det hele udvikler sig.

Carl P. Jensen: Da vi for nogle måneder siden behandlede forslaget til den nugældende boliglov, savnede vi ingeniørlunde kritiske bemærkninger om de sociale bolig-selskabers virksomhed, bemærkninger, som jeg ved den lejlighed havde anledning til at sige noget om, men ingen af disse kritiske bemærkninger, vi hørte dengang, og som var holdt i de, jeg kan sige traditionelle vendinger, var af en sådan karakter eller blev fremsat i en sådan form, at de kunne give anledning til en så udførlig redegørelse om de sociale boligselskabers forhold som den, den højtærede boligminister nu har haft anledning til at give det høje ting.

Jeg har med flid læst den foreliggende forespørgsel til boligministeren, som blev anmeldt den 1. april, og jeg havde meget vanskeligt ved, da jeg hørte det ærede medlem hr. Paabøls motivering, at finde sammenhæng mellem denne motivering og forespørgslen. Den havde ikke ret meget med realiteten i forespørgslen at gøre, så lidt som det ærede medlems replik havde det. Det var efter recepten: lad os tale om noget andet, lad os prøve endnu en gang at lobbhulle det sociale boligbyggeri, selv om anledningen dertil er en forespørgsel om noget helt andet.

Jeg har tidligere drøftet problemet om det sociale boligbyggeri med det ærede medlem, der har sit yndlingstema i myten om de private bygherrer, der altid har penge med hjemmefra. Jeg skal lade dette ligge og erindre om, at vel findes der sådanne, men der findes også bygherrer, der melder sig, når der er tale om profit, og som har en særlig evne til at finde håndværkere og lejere, når det går den modsatte vej.

Når det ærede medlem taler om det kooperative persongalleri og om, at man ser en række gengangere, når det drejer sig om indkøbsforretninger o. s. v., vil jeg sige, at spørgsmålet om indkøbsforretninger ikke er noget, Det kooperative Fællesforbund og ej heller boligselskaberne har opfundet, det har vi lært andre steder, hvortil det ærede medlem måske har en større tilknytning. Når man taler om det kooperative person-

galleri og gengangere og andre ting og så prøver at se på byggematerialeindustrien og dens gengangere, vil man se, at vi er meget langt tilbage.

Det ærede medlem synes at lide lidt under, at man, som det ærede medlem sagde, når vi behandler boliglovsforslag, fra socialdemokratiet side møder med 3 fremtrædende boligfolk i udvalget. Hvis jeg er en af dem, det ærede medlem tænker på, takker jeg for tilliden, men bevar mig vel, om vi skulle møde op i et udvalg, der havde så lidt kendskab til problemerne, som det ærede medlem har.

Bemærkningerne om, at de sociale boligselskaber hindrer rationalisering, standardisering, industrialisering og elementbyggeri o. s. v., for ikke at tale om, at de hindrer en indsats for højere boligstandard og hindrer konkurrence, står netop som et klart udtryk for, at det ærede medlem ikke har ret meget, for ikke at sige slet intet, kendskab til socialt boligbyggeri. Jeg vil gerne medvirke til at revidere det ærede medlems opfattelse på dette område, hvis han en dag skulle have nogle timer tilovers, men det er ikke det, vi skal tale om.

Jeg takker som sagt ministeren for den redegørelse, vi har fået; det var, synes jeg, en både grundig og fyldestgørende redegørelse, der har givet udtryk for ministerens vilje til at skaffe klarhed på hele det område, vi har til debat i dag. Når spørgsmålet er rejst, vil jeg understrege, at jeg heller ikke finder anledning til at drøfte hverken personer eller enkelte selskaber, men derimod i højere grad principperne i den udstrækning, man fra forespørgernes side har været inde på det rent saglige i sagen, og det var ikke ret meget, fordi jeg ingen som helst lyst har til at lægge luft mellem de rådende opfattelser. Jeg vil gerne erklære mig helt enig med såvel forespørgerne som den højtærede boligminister på dette område. Der skal som sagt ikke lægges luft mellem vore opfattelser af, hvad der måtte være ret og rimeligt i dette forhold. Jeg kan ganske tilslutte mig ministerens synspunkter, når han ikke alene ved tidligere lejligheder, men også i dag har givet udtryk for den opfattelse, at et bestyrelsesherv i de sociale boligselskaber må betragtes som et tillidsherv, som han udtrykte sig, af almennyttig karakter og derfor heller ikke bør honoreres efter